

tiltale mod Dansk Industri Syndikat, jf. nedenfor.

Revisionsudvalget afgjorde som første instans sager om avancebegrænsning og tilbagebetaling af fortjeneste ved erhvervsvirksomhed i tysk interesse efter henholdsvis § 13 i lov nr. 499 af 9. oktober 1945 og § 19, stk. 2, i lov nr. 500 af 9. oktober 1945. Revisionsudvalgets kendelser herom kunne indbringes for to særlige ankenævn, hvis afgørelser var endelige.

Om den strafferetlige undersøgelse over for Dansk Industri Syndikat kan oplyses, at den politimæssige undersøgelse blev varetaget af Københavns politi, VI. Politinspektorat (Krisepolitiet). Der er ikke i Københavns Politis arkiv bevaret akter fra denne undersøgelse.

Spørgsmålet om tiltale behandledes i 1946-48 af II ekstraordinære Statsadvokat for København. Det fremgår af dennes arkivalier i Landsarkivet for Sjælland samt af rigsadvokatens arkiv i Rigsarkivet, at der i statsadvokatens undersøgelse indgik et referat, udarbejdet af en medarbejder i Revisionsudvalget for Tyske Betalinger. Dette referat indgår ikke i statsadvokatens eller rigsadvokatens arkiver.

Det kan oplyses, at statsadvokaten ved brev af 19. april 1948 indstillede til rigsadvokaten, at sagen sluttedes uden tiltale, hvilket rigsadvokaten ved brev af 8. maj 1948 tiltrådte. Spørgsmålet blev ikke forelagt Justitsministeriet.

Efter rigsadvokatens tiltrædelse af indstillingen oversendtes sagen fra statsadvokaten til Revisionsudvalget for Tyske Betalinger, der den 10. august 1950 afsagde kendelse om tilbagebetaling af 6.729.771 kr.«

Rigsadvokaten har i tilknytning hertil oplyst følgende:

»Jeg har modtaget II ekstraordinære Statsadvokat for Københavns sag j.nr. 2216 samt Rigsadvokatens sag j.nr. 23645 vedrørende Dansk Industri Syndikat.

Sagerne indeholder ingen akter, men alene referat af sagens behandling hos statsadvokaten og Rigsadvokaten.

Det fremgår af referatet i Rigsadvokatens sag, at Dansk Industri Syndikat var mistænkt for værnemageri ved levering af våben og dele af sådanne til den tyske krigsmagt, og at Rigsadvokaten den 8. maj 1948 tiltrådte en indstilling fra statsadvokaten om, at tiltale blev undladt på grund af bevisets stilling.

Beslutningen om tiltaleundladelse blev ifølge referatet foretaget på baggrund af en foreløbig revisionsberetning fra Revisions- og Forvalt-

ningsinstituttet samt politiets undersøgelser i sagen. Der foreligger ikke oplysninger om, at den foreløbige revisionsberetning skulle have indeholdt en indstilling om tiltalerejsning efter de dagældende straffelove.

Det fremgår af statsadvokatens sag, at sagen efter Rigsadvokatens beslutning om tiltaleundladelse blev oversendt til Revisionsudvalget.

Ifølge referaterne og journalfortegnelser blev anklagemyndigheden ikke efterfølgende gjort bekendt med den endelige revisionsberetning eller i øvrigt den i spørgsmålet omtalte såkaldte værnemagerkendelse.«

Ad spm. nr. S 567

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Frank Aaen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1996, lød således:

Til justitsministeren (19/11 99) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren oplyse om mulighederne for, at offentligheden kan få fuld indsigt i de arkiver, der gennem medierne er delvis kendte vedrørende værnemagersagen mod den A.P.Møller-dominerede våbenfabrik Industrisyndikatet?«

Supplerende svar (20/1 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsarkivet, der har oplyst følgende:

»Statslige myndigheders arkivalier vedrørende besættelsestiden og retsopgøret efter den tyske besættelse af Danmark er tilgængelige efter de almindelige regler i arkivloven.

Tilgængelighedsfristen er som hovedregel 30 år, jf. arkivlovens § 20, stk. 1, idet der ifølge arkivlovens § 21, stk. 1, kan fastsættes en længere tilgængelighedsfrist for dokumenter, der indeholder oplysninger af betydning for statens sikkerhed, rigets forsvar, udenrigspolitiske forhold m.v. Derudover fastsætter arkivlovens § 22, stk. 1, en 80 års tilgængelighedsfrist for arkivenheder, der indeholder en række nærmere specificerede oplysninger.